

7 de maig

Diumenge 4 de Pasqua

Lectura del llibre dels fets dels apòstols Ac 2, 14a. 36-41

Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué: “Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies. En sentir això, es van penedir de tot corm i deien a Pere i als altres apòstols: “Germans, digueu-nos què hem de fer”. Pere els va respondre: “Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà”. Pere continuava confirmant això amb moltes altres paraules i el feia aquesta recomanació: “ Aparteu-vos d'aquesta gent innoble”.

Salm responsorial Sal 23 (22), 1-3a. 3b-4. 5. 6

El Senyor és el meu pastor; / no em manca res.. / Em fa descansar en prats deliciosos, / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna.

Em guia per camins segurs, / per amor al seu nom; / Ni que passi per camins tenebrosos, / no tinc por de cap mal. / La teva vara i el teu bastó / em donen confiança.

Davant meu pares taula tu mateix / enfront del enemics; / m'has ungit el cap amb perfums, / omplés a vessar la meva copa.

Ben cert, tota la vida m'acompanyen / la teva bondat i el teu amor. / I viuré anys i més anys / a la casa del senyor.

Lectura de la primera carta de l'apòstol sant Pere 1Pe 2, 20b-25

Estimats, si després d'obrar bé us toca sofrir i ho suporteu amb paciència, això sí que és agradable a Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també crist patí per vosaltres; així us deixà un exemple perquè seguís les seves petjades. Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia. Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces, sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell portà en el seu cos les nostres culpes, perquè no visquem més com a pecadors, sinó com a justos. Les seves ferides ens curaven. Tots vosaltres anàveu errants com un ramat que es dispersa , però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 10, 1-10

En aquell temps Jesús : Us ho dic amb tot veritat, el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que entra per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles; el guarda li obre la porta i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan les té totes a fora, camina el seu davant i elles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo en fugen, perquè no reconeixen la veu d'un estrany. Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: “Us dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui van venir abans eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta, Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges”.